

der indgives anmeldelse mod afsenderen. I praksis vil det hyppigst være modtagere i udlandet, der gennem udenlandske myndigheder, ved henvendelse til den danske repræsentation på stedet eller ved direkte henvendelse til det danske justitsministerium eller politi indgiver anmeldelse mod afsenderne. I denne forbindelse har generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet over for justitsministeriet udtalt, at der i betragtning af grundlovens og postlovens bestemmelser om posthemmelighed normalt ikke vil kunne blive tale om, at postvæsenet kan foretage anmeldelse til politiet eller videregive en fra f. eks. en adressat eller myndighed i udlandet modtaget anmeldelse til politiet. Derimod er man indstillet på i hvert enkelt tilfælde, hvor en anmeldelse fremsendes til postvæsenet, at gøre den pågældende anmelder opmærksom på, at han selv må indgive anmeldelse direkte til politiet.

Spørgsmål 5:

Idet der henvises til vedlagte række annoncer under stillinger for kvinder, udbedes ministerens bedømmelse af modellernes beskyttelse efter straffeloven.

Svar:

Med henblik på tilfælde, hvor der er tale om optagelser af egentlige kønsakter, bemærkes følgende:

Straffelovens rufferi-, alfonseri- og prostitutionsbestemmelser i §§ 228, 229 og 199 anvender udtrykkene „kønslig usædelighed“ og „utugt“. Man har herved i første række tænkt på traditionelle prostitutionsforhold; der findes ikke i forarbejderne til disse bestemmelser udtalelser om, hvorvidt bestemmelserne omfatter kønsakter, der iværksættes med henblik på fotografering, lige så lidt som der er trykt praksis herom. Det er imidlertid nærliggende at antage, at man vil kunne anvende disse bestemmelser på modelarbejde af denne art, og man er under udarbejdelse af lovforslaget gået ud fra, at dette er tilfældet.

Den mand, der helt eller delvis lader sig underholde af en kvinde, der driver denne form for utugt som erhverv, vil herefter kunne straffes efter § 229, stk. 3.

Producenten vil kunne straffes efter § 228, stk. 1, nr. 2, hvis han udøver den kvalifice-

rede påvirkning, der ligger i udtrykket „forleder nogen“, for at få en person til at optræde som model. Er modellen under 21 år, vil producenten kunne straffes, hvis han tilskynder eller bistår den pågældende til at søge erhverv ved denne virksomhed — d. v. s. hvor der er tale om en mere regelmæssig beskæftigelse af den pågældende. Dette følger af straffelovens § 228, stk. 2.

Også bestemmelsen i § 232, hvorefter man kan straffe den, som ved uterligt forhold krænker blufærdigheden, vil være af betydning. Den omstændighed, at den pågældende person selv samtykker i handlingen, vil ganske vist i almindelighed diskulperere for straf; men det er en forudsætning for, at man kan tillægge samtykket denne virkning, at den pågældende har den tilstrækkelige habilitet til at bedømme handlingen. Der er i den strafferetlige teori (Krabbe, 4. udg., s. 527 f., Hurwitz, Alm. del, s. 306 f., og Spec. del, s. 208 f.) enighed om, at en person under 15 år ikke gyldigt kan samtykke, og at der for homoseksuelle handlinger kræves 18 år. I aldersgruppen 15-18 år lægges der i øvrigt vægt på vedkommendes konkrete modenhed og udvikling. Disse regler omfatter også tilfælde, hvor den blufærdighedskrænkende behandling af den unge sker i forbindelse med optagelse af fotografier og film. Københavns politi har således anført et eksempel, hvor der er sket domfældelse over for 2 mænd, der fotograferede en 15-årig piges samleje med en 19-årig mand, uanset pigens samtykke.

Det samlede resultat vil herefter i forhold til producenterne blive:

enkeltstående anvendelser af en bestemt model kan efter omstændighederne straffes, hvis den pågældende er under 18 år, eller der er tale om forledelse,

mere regelmæssig (erhvervsmæssig) beskæftigelse af den pågældende kan altid straffes, hvis den pågældende er under 21 år.

Er der ikke tale om optagelser af egentlige kønsakter, men om modelbilleder, hvor modellen optræder alene, vil der næppe kunne blive spørgsmål om strafansvar efter rufferi-, alfonseri- og prostitutionsbestemmelserne. Derimod vil man eventuelt, hvis modellen er under 15 år og efter omstændighederne også i aldersgruppen 15-18 år, kunne anvende straffelovens § 232. Der kan i denne